

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نواب - کابل
۰۶ مارچ ۲۰۱۸

طرح پروژه برق وارداتی برای افغانستان، خیانت نابخشودنی و تاریخی

با وجود سرازیر شدن صد ها میلیارد دالر «کمک» از جانب کشور های طماع به دامن دولت کابل، یکی از خیانت های بزرگ این دولت، وابسته ساختن افغانستان از لحاظ انرژی به برق وارداتی می باشد. از چندین سال به این طرف که پروژه های برق وارداتی به فرمایش کشور های «کمک» کننده غربی توسط حاکمان در قدرت با کشور هائی چون ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان و ایران امضاء گردیده، سالانه صد ها میلیون دالر از کشور فقیر و بدبختی مثل افغانستان خارج و به آن کشور ها سرازیر می گردند.

پرداخت سالانه اضافه از ۳۰۰ میلیون دالر پول برق وارداتی از کشوری که بودجه انکشافی آن به صورت کامل، درصدی بزرگ بودجه عادی و تمام مصارف نظامی آن از سوی کشور های خارجی پرداخت می گردند و به عنوان یکی از فقیر ترین کشور های جهان شناخته شده، جز آن که وابستگی و سرسپردگی دست اندرکاران امور را به بادارانشان نشان می دهد، چیز دیگری بوده نمی تواند.

ناگفته پیداست که نابخردی اقتصادی گوشه دیگری از طرح پروژه های برق وارداتی را نشان می دهد، چراکه سپردن کلید انرژی یک کشور به دست یک یا چند کشور دیگر به معنای مرگ اقتصادی آن کشور به شمار می رود و هر آن امکان دارد که کشور یا کشور های صادر کننده انرژی برق با تیره شدن روابط سیاسی، سویچ انتقال برق را خاموش و کشور وارد کننده برق را محروم از انرژی برق نماید.

با وصف آن که افغانستان دارای توانائی یا ظرفیت تولید هزاران میگوات برق از طریق اعمار بند های برق و سد های آب گردان بالای دریا های هریرود، آمو، فراه رود، پنجشیر، کوکچه، کنر و غیره می باشد، اما چند عدد جاسوس، وطنفروش، خاین و کودن اقتصاد با طرح مزخرف پروژه های برق وارداتی، یک بار دیگر افغانستان را عمیقاً وابسته به کشور های همسایه ساخته تا از یک طرف مانع پیشرفت سریع آن گردیده و از جانب دیگر این کشور در معادلات منطقه ئی حرفی برای گفتن نداشته باشد.

یکی از دریا های خروشان کشور ما که توانائی تولید نزدیک به یک هزار و پنجمید میگوات برق را دارا می باشد، دریای ولایت زیبای کنر ها است که با اعمار بندی بر بالای آن می توان مشکل کمبود برق را مرفوع ساخت، اما چون

کشور های به ظاهر «کمک کنند» و در واقع اشغالگران طماع و فرصت طلب علاقه مند خودکفائی افغانستان نیستند، موانع متعددی در برابر آغاز به کار این بند ایجاد می کنند. این موضوع را امان الله غالب رئیس شرکت برشنا به صراحت چنین بیان نمود: «کشور های کمک کننده علاقه مندی به ساخت بند برق ندارند، بلکه خواهان خریداری برق از کشور های همسایه می باشند.»

دولت های فاسد و بیکاره، توان تقسیم جو دو خر را هم ندارند، چه رسد به کسب رضایت توده های میلیونی کشور؛ نمونه برجسته و بارز آن دسترسی به انرژی برق است. با گذشت نزدیک به هفده سال و سرازیر شدن صد ها میلیارد دالر، کماکان تاریکی مطلق در سراسر کشور حکمفرما بوده و اقلیت بسیار کوچک آنهم زورگویان، حاکمان سیاسی، تاجران، سرمایه گذاران، مافیای مواد مخدر و از این قماش انسان های زورگویی، فرصت طلب و استفاده جو به برق دوامدار دسترسی دارند، در حالی که اکثریت بیش از ۹۸ درصد مردم ما از نعمت برق دوامدار محروم می باشند.